

חג פורים

הלכות פורים - מבוסס על קצוש"ע סימנו קמ - קמב

1. **שְׁבַת שֶׁלְפִנֵּי רָאשׁ-חַדֵּשׁ אֶذְרָה** הַסְמֹדֵךְ לְנִיסּוֹן, הִיא שְׁבַת פְּרִשְׁת שֶׁקְלִים. וְאִם חַל רָאשׁ-חַדֵּשׁ בְּשְׁבַת, אֲזִי הִיא שְׁבַת שֶׁקְלִים. וּמוֹצִיאִים שֶׁלְשָׁה סְפִרִי תּוֹרָה, בְּרָאשׁוֹן קּוֹרָאִים בְּפְרִשְׁת הַשְׁבּוּעָה. בְּשַׁנִּי, קּוֹרָאִים בְּשֶׁל רָאשׁ-חַדֵּשׁ, וּבְשַׁלְיִשִּׁי, קּוֹרָאִים מִפְטִיר בְּפְרִשְׁת שֶׁקְלִים, וּמִפְטִירִים מִפְטָרָת שֶׁקְלִים.
2. **שְׁבַת שֶׁלְפִנֵּי פּוֹרִים** הַוָּא שְׁבַת פְּרִשְׁת זָכָר. וְהַשְּׁבַת שֶׁלְפִנֵּי רָאשׁ-חַדֵּשׁ נִיסּוֹן, הִיא שְׁבַת פְּרִשְׁת הַחַדֵּשׁ. וְאִם חַל רָאשׁ-חַדֵּשׁ בְּשְׁבַת, אֲזִי הִיא פְּרִשְׁת הַחַדֵּשׁ, וְדִינָה כְּמוֹ רָאשׁ-חַדֵּשׁ אֶذְרָה שְׁמַל בְּשְׁבַת. וְהַשְּׁבַת שֶׁלְפִנֵּי פְּרִשְׁת הַחַדֵּשׁ, הִיא שְׁבַת פְּרִשְׁת פָּרָה.
3. **יִשְׁאָלָן**, כי פְּרִשְׁת זָכָר וּפְרִשְׁת פָּרָה, מִגְבִּים לְקָרוֹתָן מִדְאֹרִיתָה. וּבְנֵי הַיּוֹשּׁוּבִים שְׁאֵין לָהֶם מִנְיוֹן, צְרִיכִים שִׁיבּוֹא לִמְקוֹם שִׁישׁ בּוֹ מִנְיוֹן.
4. **מִשְׁנֶכֶנֶס אֶذְרָה**, מִרְבִּים בְּשְׁמָחָה. וּיִשְׂרָאֵל שִׁישׁ לוֹ דִין וְדִבְרִים עִם גּוֹי, יִשְׁפְּט עָמוֹ בְּאֶذְרָה.
5. **בַּיּוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחַדֵּשׁ אֶذְרָה**, הַוָּא פּוֹרִים. וְאִם חַל פּוֹרִים בַּיּוֹם רָאשׁוֹן, מִקְדִּים מִלְחָמָה לְהַתְעֻנוֹת בַּיּוֹם הַחְמִישי.
6. **לְכֹבֵד הַמְגִילָה**, יִשְׁלַׁבּוּ שְׁבַת מִבְּעָרָבָה.
7. נוֹתְגִים לִיתְנוּ קָצְם פּוֹרִים מִחְצִית מִן הַמְּטַבֵּעַ הַקּוֹבֵעַ בָּאוֹתוֹ מִקּוֹם וּבָאוֹתוֹ זָמָן, זֶכֶר לִמְחַצִּית הַשֶּׁקֵל שֶׁהִי נוֹתָנים בְּאֶذְרָה לְצַרְךְ קְרֻבּוֹת הַצְבּוֹר. וּמִנְהָג לְתַנֵּן שֶׁלְשׁ מִחְצִיות, מִשּׁוּם שְׁבַפְרִשְׁת בַּיִתְשָׁא כְּתוּב שֶׁלְשׁ פָעָמִים תְּרוּמָה. וּנוֹתָנים בְּעָרָב לְפָנֵי קְרִיאַת הַמְגִילָה, וּמְחַלְקִים אֹתָם לְעָנִים. קָטוֹן, פְטוֹר.

חג פורים

8. בפורים, ערבית שחרית ומנחה, אומרים על הנשים, ואם שכח, אם נזכר קודם שאמר את השם מנו ברכבת הטוב שمد וכו', חוזר ומחילה על הנשים. אבל אם לא נזכר עד לומר שאמר את השם, גומר את הברכה ואינו חוזר.
9. חיב כל אדם, בין איש לבין אשה, לשלב קריאת המגילה בלילו וביום. וגם את מקטעים חיבים לחינוך אותם שישמעו קריאת המגילה. ומכל מקום לא יביאו לבית-הכנסת קטיעים ביזיר, שמבלבלים דעת השומעים.
10. מוצאה מוסכם בבחירה את המגילה בבית-הכנסת במקום שיש רב אנשים, משווים שברב עם הדרת מלך. ובכל הנסיבות ישפצל לשמע אותה במנינו עשרה. ואם אי אפשר לקרוא אותה במנינו, יקראה אותה כל ייחיד מتوزד מגילה בשורה עם הברכות שלפניה.
11. מנהג בכל ישראל, שהקורא אינו קורא מتوزד מגילה ברכינה, אלא פושט אותה וכופלה זר על זר כמו אנגרת, מפני שנקרנות אגירת הפורים, אבל השומעים, אינם אሪיכים לפשטה.
12. הקורא את המגילה, בין ביום לבין בלילה, מברך לפניה שלש ברכות, על מקרא מגילה, שעשה נסים, ושהחינו. ולאחר קריאתה, כורכת בלה ומנייה לפניו, וمبرכים ברכבת קרב את רבנו וכו'.
13. ברכבת שהחינו של יום, יכינו גם על מצות משלוח מנotta לאביונים וסעודה פורים. וכן שליח-הצבא, צרייך שיכנו להוצאה את הצבא על מצות אלו.

חג פורים

14. הקורא את המגילה, צריך לכוון להוציא את כל השומעים. גם השומע צריך לכוון לצאת ולשמע כל תבה ותבה, שאפלו אם רק תבה אמת לא שמע, אין יוצא. ולכן הקורא להשיג מأد, שבעה שمرיעישים ומלבלים בהכאת המן, ישתק עד עבר הרעש לגמרי. ומכל מקום ראוי ונכון שייהי לכל אחד מגילה בשורה, כדי שיאמר בעצמו מלה במלחה בלחש, פו לא יسمع תבה אחת מן הקורא. וכן כל אשה חכמת לב שעומדת בעורת נשים, אם אפשר, מה טוב להיות לה מגילה בשורה לקרות מתוכה, כי שם קשה לשמע, והנשים חיבות במז האנשים.

15. עיר שהיא מקפת חומה מימות יהושע בן-נון, קוראים בה בחמשה עשר.

16. חיב כל אדם לשולם לכל הפחות לאדם אחד שתי מנויות, שכטוב ומשלוות מנות איש לרעהו, זהה שתי מוגנות לאחד. וכל המרבה לשולם מנות לרעים, הרי זה משבח. ומכל מקום מוטב להרבות מוגנות לאבויונים מלחרבות בסעודתו ובמשלוח מנות לרעים, כי אין שמחה גודלה ומפארת לפניו המקוזב ברוך-הוא אלא לשmach לב עניים ויתומים ואלמנות. והמש mach לבר האמללים האלו, דומה לשכינה, שנאמר, מהיות רוח שלדים ולהחיות לב נדבאים.

17. כל אדם אפלו עני שבישראל מקבל צדקה, חיב לתנו לכל הפחות שתי מוגנות לשני עניים, מוגנה אחת לכל אחד, שכטוב, ומוגנות לאבויונים, זהה שתי מוגנות לשני עניים. ואין מדקדקים במועות פוריים, אלא כל הפושט יד ליטול, נזתנים לו.

18. נשים חיבות במשלוח מנות ומוגנות לאבויונים. משלוות מנות, תשלח אשה לאשה ואיש לאיש. אבל מוגנות לאבויונים, יכולת גם אשה לשלוות לאיש, וכן בהפוך.

חג פורים

19. חייבים לאכול ולשתות ולשםו בפורים. גם בלילה ארבעה עשר ישmach וירבה קצת בסעודת. וכשהל במוֹצָאִי שְׁבָת, אף שצרייך לעשות בשבת סעודת שלישית, ימעט קצת באכילתו ביום, לתת מקום לסעודה ליל פורים. ומכל מקום בסעודת שעושים בלילה, אין יוצאים ידי חובה, שעיקר הסעודה מצויה שתהא ביום, שפטובימי משתה. ויש להדליק נרות דרך שמחה ויום-טוב גם בשעותם הסעודת ביום. וגם בלילה חמישה עשר, צרייך לשומות קצת.

18. הנשים חיבות במשלוח מנות ומתנות לאביוונית. משלוח מנות תשלח אשה לאשה ואיש לאיש, אבל מתנות לאביוונית יכולה גם אשה לשולח לאיש וכן להיפך

19. חייבים לאכול ולשתות ולשםו בפורים. גם בלילה י"ד ישmach וירבה קצת בסעודת. וכשהל במוֹצָאִי שְׁבָת, אף שצרייך לעשות בשבת סעודת שלישית, ימעט קצת באכילתו ביום, לתת מקום לסעודה ליל פורים. ומכל מקום בסעודת שעושים בלילה אין יוצאים ידי חובה, שעיקר הסעודה מצויה שתהא ביום, שכתוב ימי משתה. ויש להדליק נרות דרך שמחה ויו"ט גם בשעותם הסעודת ביום. וגם בלילה ט"ו צרייך לשומות קצת.